

Olv.: Dán 12,1-3 – Zsid 10,11-14.18 – Mk 13,24-32
A föltámadás kérdése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***Az ember mindig keresi a válaszokat
élete kérdéseire!
Megoldásokat keresünk!***

Kedves Testvérek! Talán azt is lehetne mondani, az ember egyik legfontosabb feladata, hogy a megfelelő életképét, jövőképét kialakítsa! Szent Pál apostol a maga korában nem ebben az összefüggésben kereste ennek a kérdésnek nyitját, hanem az apokaliptika (a világ titkaival foglalkozó tudomány) szempontjai szerint. Azt a kérdést teszi fel, akiknek a leveleit írta: Mi új eget és új Földet várunk! Várjátok? Ezt a gondolatot szeretném most én is megjeleníteni:

***Mi új eget és új Földet várunk!
Várjátok?***

Ezt a szentmisét egy fiatal Testvérünkért ajánljuk fel, aki talán mindegyikünkénél jobban tisztában van ezzel a kérdéssel. Szerzetesnővéréről van szó, aki a végső döntését fogalmazza és hozza meg az új ég és az új Föld ígézetében, ígéretében!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Krisztus földi megjelenése előtt kb. 200 évvel a zsidó gondolkodásban megjelent egy fogalom: az apokaliptika. Ez sajátos műfaj, a világ titkaival foglalkozott. A világ titkait figyelte és kereste a választ. Ezen belül sajátos terület volt az eszkatológia, / ld eschatologia /. Az eszkatológia a végső dolgokkal foglalkozik ma is.

***Abból az időből hallottuk a választ a végső dolgokkal kapcsolatosan.
Annak a világnak a válasza: a világvégével foglalkoztak, mit jelent, hogyan jön el?
Hallottuk az első olvasmányban Dániel könyvéből és a mai evangéliumból is.
Riasztó jelenségeket vonultatnak fel. Ezek közepette jelenik meg az új élet!***

Sajátos kettősség foglalkoztatta őket, hogy mennyi biztonsága van az embernek ilyen robbanó világban, ahol ilyen jelenségek szemmel láthatóan történnek. Ezek arról szólnak, hogy az ember elbizonytalanodott, mintha minden, ami eddig biztosnak tűnt számára, az inogna.
***Van-e valami biztos ezek közepette? Sajátos választ adtak,
amikor azt mondták: Mindezek közepette egy biztos: Az Isten szava!***

Mit mond a mai tudomány

Mi most több mint 2000 esztendővel később foglalkozunk ezzel a kérdéssel, ezekkel a robbanásszerű jelenségekkel. A mai tudósok azt mondják:
A fejlődés egyes szakaszait robbanásszerű jelenségek kísérik!

Azt mondják a tudósok, hogy amikor a világot összetartó erők megrendülnek, akkor megjelenik az új, megjelenik az új lehetőség, az új élet – megsokszorozódva! Ezekkel a jelenségekkel foglalkozva azt mondják a mai tudomány nyelvén: A világ keletkezése ősrobbanás következménye!

Ez valamiképpen jelen van folyamatosan a világban. A fejlődésnek egy-egy előrelépése történik, amikor ilyen robbanás bekövetkezik! Szent Pál apostol - akire hivatkoztam - azt mondja, mindezek közepette, amit tapasztaltok, amik kétségbeejtő jelenségek számotokra, fölismeritek-e, hogy ezek közepette várhatjátok az új életet?

Az emberi élet keletkezése

Sajátos ez a kérdés, magának az életnek a továbbadása is lassított robbanás. Amikor az ember két petesejtje találkozik, akkor mindazok az erők, amik abban a petesejtben a magot védik, őrzik, amikor ez lerobban, akkor találkozik a két mag és elindul az új élet. Azt mondják a tudósok, valójában ez egy lassú robbanás, így indul az emberi élet!

A búzamag képe

Abban a korban, amikor ezt a jelenséget úgy írták le, ahogy hallottuk, maximum odáig jutottak el, amit Jézus oly sokszor idézett: a búzamag képe. Ha a búzamagot nem vetjük el a földbe, hagyjuk a zsákban, vagy megőröljük és liszt lesz belőle, nem lehet várni megsokszorozódott életet. Csak akkor, ha belevetjük, elhelyezzük azt a magot a földben. Amikor az összetartó erő, az a héj, ami őrzi csíráját a magnak, leválik a magról, akkor kezdődik el az élet! Hoz jó esetben még százszoros termést is!

Aki nem magának él

Sokszor beszéltem erről: halálmagból élet az emberi élet formája! Ahhoz, hogy élet legyen körülöttünk, a búzamag üzenetét kell magunkévá tenni! Az ember körül csak akkor lehet élet, ha nem magának él, hanem miként a búzamag meghal önmagának és termést hoz. Az ember is, ha meghal önmagának, akkor megszületik egy új élet, néha ez az önhalál robbanásszerű, ez megpróbálja az embert! Megszületik az ember új élete és megszületik az élet körülötte! Életet csak az tud fakasztani, aki nem magának él!

Ma van a jövő vasárnapja

A mai vasárnap az egyházi év utolsó vasárnapja. Múlt vasárnap lezártuk az emberi élet ívét, amely a születéstől a halálig tart. A mai vasárnap szinte ráadás, amikor az ember jövőjével foglalkozunk. A legfiatalabbak talán még nem találkoztak a halállal. A kicsit idősebbek már mindahányan találkoztak az ember halálával. A halál nem más, mint mindaz, ami addig összetartotta az embert, az fölrobban. A hívő ember azt mondja, hogy ilyenkor valami új kezdődik! Mi emberek ott hibázunk általában, hogy azzal foglalkozunk, hogyan, miképpen, miközben ez az Isten titka! Ezt egyszer így fogalmaztam meg: Ad az Isten otthont önmagában! Ez az ember szíve vágyára a válasz!

Virrasszatok***Az evangéliumban a világ végéről volt szó.******Jézus azt mondja, senki sem tudja, mikor, hogyan történik!***

Még a Fiú sem tudja, csak az Atya, akinek a szeretetében rejtőzködik az ember!

Mit mond? Ne azzal foglalkozzatok, amire igazából nincs emberi válasz,

mert csak az Istennek van válasza! Ti azzal foglalkozzatok,

ami a lehetőségetek: Virrasszatok! Azt jelenti, hogy menjetek az Isten felé!

A virrasztás az nem tétlenség! A legnagyobb aktivitás a virrasztás!***Azt jelenti, hogy az ember fölfogta azt, hogy Isten mit akar az embertől!******Ha az ember ebben a szellemben él,******ez fölrobbantja a mindennapi gondolkodásunk világát!***

Ez azt jelenti, hogy új élet támad bennem, körülöttem és a világban is!

Ezek a kérdések: túlvilág, örök élet, hogyan, miképpen képzelhető el?

Ne képzelegjünk, hanem azzal foglalkozzunk, amire felszólítanak bennünket!

Ha azt magunkévá tesszük, akkor egészen másképpen élünk!***Virrasszatok! Menjetek Isten felé! Ez az üzenet!******Az élet a másikhöz rendel bennünket***

A mai tudósok azt mondják, hogy a fejlődés szakaszai

robbanásszerű jelenségek közepette lesznek!

Ez azt jelenti, annak a fajta életnek föl kell robbanni,

amely élet önző, csak magának él!

Ez az önző gondolkodás teremt olyan világot,***amelyben senki sem érzi jól magát!***

Itt elszigetelt életek élnek valamiképpen kényszerhelyzetben,

mert mégiscsak valamilyen szinten együtt kell élni.

Micsoda különbség, ha egymásért élünk!***Ha rádöbbenünk arra, hogy az élet a másikhöz rendel bennünket!******A fejlődés útja és háttere******Amikor ezzel a kérdéssel foglalkozunk,******akkor az embernek az igazi üzenetet kell fölismerni!***

Jelenségek vannak, néha nagyon drámaiak.

Döbbenetes, mindig drámaibb a jelenség,

ez az egész világra érvényes és igaz.

Gondoljunk a hatalmas áradásokra, földrengésekre, stb.

Mindig valami új támad és magasabb szinten!***Akár azt is mondhatnám, a fejlődés útja!******Ennek a fejlődésnek van háttere!***

Mi van akkor, ha ilyen pusztítások történnek

és nincs ember, aki ilyenkor tudja, mi a dolga!

Ebben az esetben emberek találkoznak azon túl,

hogy a környezetük is megújul.

Az élet újul meg az emberi találkozásokban!

Azt a drámát, az emberi élet drámáját együtt éljük át.

Egyikünknek sincs válasza a saját életére sem,

hiába kutatjuk a válaszokat!

***Egy lehetőségünk van, virrasztani!
Egymás felé elindulni, egymással találkozni!***
Ezekben a találkozásokban rácsodálkozni
az emberi élet szépségére, gazdagságára!

***Így megy előre az élet, de ez az istenes élet!
Isten tervezte meg így az ember életét!***
Milyen szerencsétlen az ember,
amikor ebből az isteni tervből egyszerűen kilép,
mert ő másképp gondolja! Pont fordítva gondolja.

Amikor az életünk vége felé járunk, mindegyikünk rádöbben arra,
hogy mi az, ami érdemes volt, mi az, amiben tévedtünk, amiben rontottunk,
amiben nem az új élet jelent meg, hanem a régit konzerváltuk.

***Isten segítsen bennünket, hogy tudjunk hinni abban,
hogy ha tudjuk, mi a tennivalónk, amikor ránk szakad a baj,
akkor utána valami jobb következik, egy teljesebb élet!
Ez csak együtt lehetséges!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!
Mindegyikünk élete során
volt néhány olyan csalódás, tragédia, esemény,
ami szinte összedöntött mindent.
A kérdés az, hogy új élet született-e belőle?

A természet rendje és Isten teremtménye erre szólít fel bennünket!
Nem egyenes az út, hanem tele van buktatókkal,
de ha ezeket az eseményeket, történeteket
emberi módon képesek vagyunk kézbe venni,
***- az istenszeretőknek minden a javára válik, ez pont erre vonatkozik –
akkor új élet támad és így jutunk előre! Így jut előre a világ!***

Ezáltal lesz az életünk Isten tervei szerinti,
emberi kapcsolataink Isten tervei szerintiek!
***A világot, amelyben élünk, Isten tervei szerint lakjuk be
és élünk együtt közösségben! Isten adjon ehhez segítséget!***